

FARNÍ ZPRAVODAJ

MORAVANY, ŽELEŠICE

leden — březen 2022

Číslo 23

Uvnitř najdete: *Z farnosti, pro děti, z biskupství...*

Úvodní slovo

Prohloubení našeho vztahu ke Kristu

Čtyřicet let na poušti mělo z Izraelitů učinit nový Boží lid. To stejné může s námi učinit čtyřicet dní dobře prožité postní doby. A naše proměna se uskuteční, pokud se nově otevřeme působení Boží milosti a necháme se vést Duchem svatým.

Nejlepší recept na dobré prožití postní doby je obsažen v tradici církve, která vyrůstá z Písma svatého. Na Popeleční středě se čte úryvek z evangelia svatého Matouše, který uvádí tři prvky, které nám zaručeně pomohou ji plodně prožít: modlitbu, almužnu a půst.

Nemusíme si tedy vymýšlet žádné zvláštnosti, ale můžeme přijmout nabídku církve, která nás v tomto čase zve k intenzivnější modlitbě, ke konkrétním skutkům lásky a určitému odříkání - postu, abychom měli „lehké srdce“, ničím nezatížené, schopné opravdu milovat a lépe se modlit.

Nedojdeme však k podstatě smyslu těchto zbožných praktik, pokud naší první motivací k jejich plnění nebude prohloubení našeho vztahu ke Kristu. V minulém týdnu jsem se zúčastnil tří denního formačního setkání pro kněze moravských diecézí na Velehradě, které se v tomto čase pravidelně koná každým rokem. Bylo velmi inspirující a obohacující. Cítil jsem, že i my kněží se potřebujeme navzájem povzbuzovat ve víře. V praktické části programu vystoupil se svědectvím farář z Moravské Nové Vsi, která byla

zasažena v loňském roce tornádem. To všechno, co tam někteří lidé přežili, se ani nedá popsat. Během dvou minut jejich domovy a všechno co měli, bylo v troskách. Byli rádi, že nepřišli o život. Ptali jsme se pak toho kněze: „Změnila se nějak účast místních obyvatel na bohoslužbách? Je vidět větší zájem o zpověď mezi věřícími? Modlí se teď lidé výrazně více?“ A odpověď byla, že si začali více pomáhat a uvědomili si, že se navzájem potřebují. Což jistě není málo. Ale lidí v kostele nepříbylo a náboženský život ve farnosti se nějak výrazně nezměnil.

Máme za sebou poměrně dlouhou dobu pandemie Covid -19. Mnozí lidé se opravdu obětovali a pomáhali druhým. Ale změnilo to významně náboženský život společnosti? Jsme teď pokornější a vnímavější na znamení doby? V posledních dnech zase k nám proudí děsivé zprávy z Ukrajiny a válečný konflikt na Východě Evropy se prohlubuje. Změní se lidská srdce? Přestanou bohatí tohoto světa myslet jen na vlastní zájmy a postaví se na stranu dobra všech? Nechce i nám křesťanům Bůh skrze to všechno, co se kolem nás děje, něco říci? Neodhaluje Bůh naše falešné jistoty? Co ještě potřebujeme, abychom se obrátili a nebyli otroky smýšlení a stylu života, do kterého nás tento svět chce vtáhnout?

Sv. apoštol Jakub ve svém listu v 4. kapitole píše církevním obcím: „Z čeho vznikají války, z čeho boje mezi vámi? Jen z vašich žádostí, které bojují ve vašich údech. (...)

Prosíte, a nic nedostáváte, protože prosíte špatně: chcete to potom rozplýtvat na své rozkoše. Vy duše nevěrné, nevíte, že spřátelit se s tímto světem znamená znepřátelit se s Bohem? Kdo chce tedy být přítelem světa, stává se nepřítelem Božím. (...) 'Bůh se staví proti pyšným, ale pokorným dává milost'. Proto se podřizujte Bohu. Proti ďáblu se vzepřete, a uteče od vás. Přijďte blíže k Bohu, a Bůh přijde blíže k vám. Umyjte své ruce, hříšníci, a očistěte své srdce, lidé obojetní! Uvědomte si svou ubohost, naříkejte a plačte. Váš smích ať se obrátí v nářek a vaše radost ve smutek. Pokořte se před Pánem, a on vás povýší.“ (Jak 4, 1 – 10).

Milá sestro a milý bratře, jako křesťané máme svůj úkol v tomto světě a jeho změna začíná v srdcích jednotlivců, v srdci mém i tvém. Postní doba, kterou prožíváme, je dalším Božím pozváním, abychom verifikovali svůj

život ve světle evangelia a byli skutečně „solí země“ pro dnešní svět. „Mějte sůl v sobě, a tak budete žít mezi sebou v pokoji.“ (Mk 9,50)

Přeji vám, abyste našli svůj vlastní originální způsob, jak tuto postní dobu dobře prožít a jak být křesťanem v dnešní nelehké době. Nejsme bezmocní vůči zlu, dokonce ani vůči válkám. Naši silou je především vytrvalá modlitba, individuální a společná. Panna Maria, když se zjevila ve Fatimě během první světové války, říkala dětem, že modlitba s vírou má moc zastavit i válku. Jsme tedy pozváni ke každodenní modlitbě za mír ve světě a za ty, kdo mají za něj zodpovědnost. Tu naši modlitbu ať pak doprovází připravenost obětovat něco ze svého pro druhé, ze svého pohodlí, ze svých peněz, ze svých sil a času, když to po nás Bůh bude žádat.

Spojuji se s vámi v modlitbě, děkuji za vaše přímlyvy a ze srdce žehnám vašim – našim rodinám ve farnosti! o. Mariusz

(Otec Mariusz)

Co se dělo, děje a bude dít:

➤ Pouť rodin Osová Bítýška

V květnu od **20.-22.5.** proběhne již tradiční pouť rodin v Osové Bítýšce. V sobotu ráno se společně vydáme do Křižanova na mši a oběd. Poté zase zpět pěšky či vlakem na táborák a fotbálek. Snad vše už klapne a potká se nás co nejvíce. Více informací u Honzy Kaňovského.

➤ Pouť mužů

Tentokrát do Kostelního Vydří od 1. do 5. června. Bližší info Jiří Šíma, tel. 602 600 217.

➤ První sv. přijímání Želešice

Těšení, rozechvění, očekávání, napětí, velká odpovědnost zdánlivě malého člověka.

Po měsících příprav a odkladu způsobeném pandemickým nařízením mohlo sedm našich dětí přistoupit ke svátosti smíření a 12. prosince 2021 k prvnímu svatému přijímání. A jak se říká, všechno zlé je i k něčemu dobré,

a tak otec Mariusz spojil dvě třídy a děti šlo víc, a troufám si říct, že šly spolu.

Tři dívky (Adélka, Beátka a Eliška) v bílých šatech s nazdobenými vlásky se ujaly svého nového úkolu s holčičí jemností, odpovědností a rozmyslem. Čtyři kluky (Adámek, Honzík, Jeník a Matyášek) krotily ve skoku přes sněhovou hromadu nervózní matky. Naplněný kostel, krásný hudební doprovod, lidská blízkost, upřímné zaujetí otce Mariusze a dětská touha, to vše proměnilo událost ve skutečnou slavnost. Ryzí víra je neokázalá, není to jen možnost poprvé přijímat hostii, ale schopnost rozlišovat mezi dobrým a špatným, je to každodenní cesta přesahující zdi kostela, nacházející se i v obyčejném úsměvu a pomoci bližnímu. Je to láska a trpělivost. A někdy je to taky práce. Pomáhejme o ni dětem pečovat, ať v nich roste a kvete.

Za všechny rodiče děkuji všem, kteří děti na jejich cestě doprovázejí a na přípravách se podíleli.

(Kamila Hladká, foto: Emil Vařeka)

➤ **Tříkrálová sbírka v Moravanech**

V letošním roce začátkem ledna opět proběhla tříkrálová sbírka také v Moravanech. Vzhledem k pandemii jsme původně zamýšleli, že budou umístěny kasičky tak jako v loňském roce v kostele, v obchodě a v cukrárně Tarta. Díky obětavým a nadšeným dětem se situace vyvinula jinak. Děti Železníkovy koledovaly na svátek Zjevení Páně 6.ledna 2022 přímo před budovou školy, ve stejný den pak o.Mariusz vyprošoval Boží požehnání dětem při mši svaté i všem ostatním, které nemohly být na mši sv. přítomny. Žehnal také všem dobrodincům a celé obci. Velmi mile mě překvapil zájem dětí z farnosti, ale také nadšení ostatních dětí z Moravan. A právě jejich obětavost (jedno děvče koledovalo i se zlomenou rukou) přispěla k tomu, že v letošním roce byla vybrána nejvyšší finanční částka – 133 609,- Kč.

Jak mocné je kněžské požehnání dokládají i úsměvné příhody dětí. Jedna skupinka koledníků si přišla pro požehnání přímo na faru, i když nepatří mezi praktikující křesťany. Když procházely jednou ulicí v Moravanech, zastavil je neznámý řidič projíždějícího auta a poprosil je, zda by se mohly zastavit i v jejich domě, aby je viděla i manželka. Po jejich koledování a přání Božího požehnání jim pán velmi štědře přispěl do kasičky a radostně jim sdělil, že mu určitě přinesly požehnání, protože se právě vrátil ze sportovního utkání, které jejich tým vyhrál.

Jedna skupinka mladých děvчат se zcela neplánovaně stala při koledování dočasnými chůvami. V jedné rodině, kterou navštívily, byl nemocný chlapec, který jejich příchodem úplně pookřál, přestal plakat a těšil se z jejich přítomnosti. On i celá rodina.

Někteří obyvatelé nebyli v době koledování doma, a tak napsali na facebook, zda by k nim některá skupinka nemohla přijít. Děti velmi rychle zareagovaly, takže tuto rodinu postupně navštívily dvě skupinky. Rodina obdarovala obě skupinky a pán domu je ujistil, jak moc je potěšily. A prohlásil: „Takových koledníků není nikdy dost.“

Od dětí jsem se dozvěděla mnoho krásných zážitků, které i jim samotným působily radost. Mnozí z vás, kteří děti již mnoho let doprovázíte, jste se také určitě ujistili, že je to i cesta pokory. Ale také velká radost a příležitost, jak v tyto dny na začátku roku zvláštním způsobem vyprošovat Boží

požehnání této obci i každému domu, který navštívíme. Nestačí mi slova díky za pomoc každého z Vás, kéž Vás Bůh zahrne svou milostí a láskou, kéž hmatatelně pocítíte jeho přízeň.

(Oldřiška Langášková)

➤ Křížové cesty

Želešice

1. NEDĚLE POSTNÍ (6.3.) – vedou muži
2. NEDĚLE POSTNÍ (13.3.) vedou ženy
3. NEDĚLE POSTNÍ (20.3.) vedou děti
4. NEDĚLE POSTNÍ (27.3.) vedou otcové se syny
5. NEDĚLE POSTNÍ (3.4.) vedou matky s dcerami

NA VELKÝ PÁTEK – křížová cesta bude v 14:30, vedou rodiny s dětmi

Moravany

1. NEDĚLE POSTNÍ (6.3.) – vedou matky
2. NEDĚLE POSTNÍ (13.3.) vedou senioři
3. NEDĚLE POSTNÍ (20.3.) vede mládež
4. NEDĚLE POSTNÍ (27.3.) vedou muži
5. NEDĚLE POSTNÍ (3.4.) vede společenství manželů

KVĚTNÁ NEDĚLE (10.4.) vedou děti

NA VELKÝ PÁTEK – křížová cesta bude v 15:00, vedou ministranti

Modlitby matek v Moravanech

V naší farnosti se již 25 let scházejí k modlitbě maminky v malých skupinkách a každý týden odevzdávají své nejbližší do Boží náruče. Po obnově v Duchu svatém vznikly nové skupinky převážně mladých maminek. Sám Bůh vkládá do jejich srdcí touhu po intenzivnější modlitbě a On každou naši modlitbu slyší. Žádná není zapomenuta. Maminky se ve skupinkách také přimlouvají za kněze, za celou farnost a za všechny, tak jak je Duch svatý při modlitbě vede.

V těchto dnech přišla výzva od koordinátorky Slovenské i České republiky, aby se matky z celého světa spojily v modlitbě za Ukrajinu a za mír ve světě. Nejsme přece bezmocné a odkázány pouze přihlížet, jak se zlo šíří a působí tolik bolesti a utrpení. Cituji z výzvy koordinátorky ČR Markéty:

Zprostředkovaně vím, že když naše zakladatelka Veronika Williams v roce 1998 navštívila Levoču (byla u toho tehdejší česká a slovenská národní koordinátorka), řekla před kostelem sv. Jakuba bezprostředně mimo kontext tuto větu: – "MM v Čechách a na Slovensku přispějí podstatnou

měrou k záchraně celého světa." _Celé ty roky ji vnímáme jako prorocství. V této době, v těchto dnech vás vyzývám a zároveň nechávám ve svobodě, jak se rozhodnete, abychom se připojily k slovenským maminkám ke každodenní modlitbě desátku radostného růžence _"kterého jsi v Betlémě porodila"_. Úmysl je zřejmý, a to _"za záchranu celého světa." _Pokud se divíte, proč právě tento desátek, tak nejen proto, že je to modlitba, kterou se modlíme vždy před založením nové skupinky a je úzce spjatá se začátky MM, ale také proto, že se chceme učit od Panny Marie, jak ona přemýšlela a jednala, když byla v nedostatku, tísní, obavách, cizím městě, vydaná na milost druhých, ... právě tento desátek vyjadřuje v této době nejlépe naši spiritualitu. K tomu přidejte modlitbu za obnovu, kterou se modlíme vždy na konci našich setkání. Maminky, které se nemohou či nechťejí modlit tento desátek vyberte si jinou modlitbu.

P.Maria nám říká, že modlitba růžence je modlitba daná z nebe s autoritou Božího království k tomu, aby zničila ďáblovu dílo.....

Kromě pravidelných modlitebních setkání jednou za čtvrt roku prožíváme modlitební triduum. Nejde jen o 3 hodiny věnované modlitbě, ale také o společné prožívání těchto dnů. Maminky ze 132 zemí světa se spojují k modlitbě na stejný úmysl:

V pátek odprošujeme za svoje hříchy

V sobotu odpouštíme a prosíme za obrácení těch, kdo ublížili nám a našim dětem

V neděli chválíme Boha a děkujeme za všechna požehnání, která jsme v životě dostaly

Ve dnech 25.3. – 27.3.2022 se uskuteční modlitební triduum MM spojené s postní duchovní obnovou ve farnosti Ořechov. V těchto dnech bude vždy duchovní obnova a pak bude následovat modlitba MM v uvedených termínech:

- pátek 25.3. od 17.30 mše svatá, pak bude následovat křížová cesta MM
- sobota 26.3. - 8. – 10.h duchovní obnova s adorací a modlitbou MM
- neděle 27.3. 17.h – 19h. duchovní obnova s adorací a modlitbou MM

Všichni jste srdečně zváni.

Ke společné modlitbě MM se mohou zapojit i maminky, které nejsou připojeny k žádné skupince. **Každou neděli v měsíci se modlíme na radiu**

Proglas v 18h mimo letní prázdniny. Na modlitbu máme vyhrazeno pouze 30 minut, běžná modlitba ve skupinkách je však obvykle o něco delší.

Nejbližší termíny jsou: 13.3., 10.4., 8.5. a 12.6.2022

Pravidelné mše svaté za MM jsou v Brně slouženy u kapucínů na Kapucínském náměstí, a to každé druhé úterý v sudé měsíce v 17h.

Termíny jsou: 12.4., 14.6., 9.8., 11.10., a 13.12. 2022

V kostele Nanebevzetí P.Marie (u jezuitů) jsou slouženy mše svaté v 12.15h v těchto termínech:

8.3., 10.5., 2.7., 13.9. a 8.11.2022

Pokud by se některá maminka z farnosti chtěla připojit ke společným modlitbám MM, rády Vám přijmeme. Kontakt: o.langaskova@gmail.com, nebo tel.: 737478084.

(Oldřiška Langášková)

➤ **Synoda o synodalitě v Želešicích**

Na schůzce pastorační rady želešické farnosti na konci října minulého roku nám předložil otec Mariusz otázku konání synody o synodalitě. Nikdo z nás si nedovedl ani po vyslechnutí dopisu z biskupství ani po přečtení úvodních informací z internetu téměř nic konkrétního o tomto procesu představit. Službu koordinátora na sebe nicméně vzal Josef Rýpar a navrhli jsme čtyři synodní skupinky:

- mládežnickou
- večerní pro ženy (základem se stala modlitební skupinka matek)
- odpolední pro ženy
- skupinku mužů

Náš koordinátor shromáždil pokyny k průběhu setkání. Všechny skupinky se sešly 3x a řídily se doporučeným postupem. Na prvních setkáních jsme se tedy seznámili s tématy a zvolili si v každém kroužku to, které se nás nejvíce dotýká. Při druhé schůzce jsme toto téma otevřeli, každý po svém a ze svého úhlu pohledu. Inspirovali jsme se navzájem a rozvíjeli myšlenky. Do třetice jsme se pak pustili do vyplňování dotazníku, který našemu koordinátorovi poslala diecézní koordinátorka.

Všechna setkání jsme svěřovali do rukou Ducha svatého a věříme, že byla k dobru sama o sobě. Účastníci jedné skupinky projevíli chuť se dále

setkávat. Nyní již hledíme s otázkami, a snad i s nadějí, k biskupům, jak se k naší práci postaví a co z naší snahy vzejde.

(Terezie Vařeková)

➤ Příběh ze Želešic

Málokdy se ve zprávách objeví, že se v našich mezilidských vztazích děje něco dobrého až obdivuhodného. Přesto to tak je a je dobré si toho všimnout. I v naší farnosti se dějí výjimečné příběhy...

Pro farníky ze Želešic není neznámá postava pana Doubka. Vídáme ho většinou jen tak postávat u samoobsluhy, trvalé bydliště nikde nemá. Je nemálo těch, kdo mu v minulosti pomohli potravinovými balíčky, nabídkou ubytování nebo možností hygieny, dokonce i spoluprací při jednání s institucemi. Přesto se stala jedna událost, která obzvlášť stojí za povšimnutí.

Před koncem roku byl pan Doubek hospitalizován v nemocnici kvůli úrazu. Po propuštění jej jako nepohyblivého přivezla sanitka do Želešic. Bez dřívější domluvy zazvonili sanitáci u dveří domu našeho milého kostelníka Františka Chlubny s tím, že je potřeba pana Doubka někam uložit.

Přes první moment překvapení jej František přijal do svého domu a obětavě se o něj asi měsíc staral. Netuším, kolik z nás by bylo ochotných takto okamžitě a nezištně nabídnout své soukromí, prostředky a svůj čas... Svatý otec František vybízí k péči o nejslabší a nejpotřebnější. Z našeho Františka by měl opravdu radost!

(Dovětek: Nyní je pan Doubek dočasně v sociálním zařízení na rekonvalescenci. Tento pobyt mu zprostředkovala paní starostka ve spolupráci s želešickými farníky.)

(Pavla Machová)

V tomto čísle zpravodaje přibližujeme další diecéze, a to českobudějovickou a královéhradeckou. V příštím čísle zakončíme toto putování diecézemi litoměřickou a plzeňskou.

Diecéze českobudějovická

Sídelní biskup: Mons. ThDr. Vlastimil Kročil, Ph.D.

Pomocný biskup: Mons. Pavel Posád

Katedrála: sv. Mikuláš

Patron(i): sv. Mikuláš, sv. Jan Nepomucký,
sv. Jan Nepomuk Neumann

Vznik:

Biskupství bylo založeno bulou papeže Pia VI. ze dne 20.9.1785

Základní údaje

Rozloha:	12 500 km ²
Obyvatel:	740 000
Katolíků:	284 156
Vikariátů:	10
Farností:	354
Kněží:	117 (z toho řeholníků 32)
Kostelů a kaplí:	545

("Milovat a sloužit Pánu")

Životopis

Narodil se 10. května 1961 v Brně a vyrůstal v prostředí křesťanské rodiny. Po složení maturitní zkoušky v roce 1986 se během následujících let třikrát hlásil do kněžského semináře v Litoměřicích, a protože nebyl přijat, rozhodl se k emigraci. Teologii studoval na Papežské Lateránské univerzitě v Římě a kněžské svěcení přijal 16. července 1994 v katedrále sv. Mikuláše v Českých Budějovicích. Po dosažení licenciátu na Papežské Gregoriánské univerzitě v Římě začal od roku 1996 vyučovat patristickou literaturu a spiritualitu na Teologické fakultě Jihočeské univerzity. Pastoračně působil nejprve jako kaplan v Českých Budějovicích a poté v Jindřichově Hradci; administrátorem ve Veselí nad Lužnicí a okolních farnostech se stal v roce 1997.

Roku 2008 dosáhl doktorátu na Katolické univerzitě v Ružomberku a vedle řádné pastorační činnosti se věnoval i duchovnímu doprovázení členů »Fatimského apoštolátu« a »Neokatechumenátní cesty«.

Od roku 2008 byl členem sboru konzultorů českobudějovické diecéze; v roce 2011 byl jmenován vikářem tábořského vikariátu a následujícího roku byl jmenován sídelním kanovníkem katedrální kapituly u sv. Mikuláše v Českých Budějovicích.

Dne 19. března 2015 byl Svatým otcem Františkem jmenován sídelním biskupem českobudějovické diecéze.

Biskupské svěcení přijal v sobotu 13. června 2015 v českobudějovické katedrále z rukou kardinála Dominika Duky a spolusvětiteli byli

apoštolský nuncius Giuseppe Leanza a biskup Jiří Paďour.
Je členem Ekonomicko-právní rady ČBK. Je předsedou Rady pro
informační technologie ČBK a Rady pro laiky a hnutí.

Mons. Pavel Posád

("Zajed' na hlubinu")

Životopis

Narodil se 28.6.1953 v Budkově, okr. Třebíč. Pochází ze sedmi sourozenců, nejstarší bratr zemřel ve věku dvou let. Rodiče pracovali v zemědělství. Po ukončení Základní školy v Budkově pokračoval ve studiu na gymnáziu v Moravských Budějovicích

Po maturitě v roce 1972 studoval na Cyrilometodějské bohoslovecké fakultě v Praze, se sídlem v Litoměřicích.

26. 6. 1977 byl v Brně vysvěcen biskupem Josefem Vranou na kněze pro brněnskou diecézi. Kněžskou službu vykonával po tři roky jako kaplan nejdříve v Pozořicích, potom v Brně - Židenicích a v Lomnici u Tišnova. Od roku 1980 působil jako farář v Ratíškovicích, okr. Hodonín.

Po dvou letech byl na žádost tehdejší státní správy přeložen do pohraniční farnosti Drnholec, okr. Břeclav.

V roce 1989 byl ustanoven duchovním správcem v Třešti.

Po pádu komunistické totality se stal farářem u sv. Tomáše v Brně.

Po třech letech byl jmenován spirituálem olomouckého Arcibiskupského kněžského semináře.

Diecézním biskupem v Litoměřicích byl jmenován 24. 12. 2003, biskupské svěcení přijal v litoměřické katedrále sv. Štěpána 28. 2. 2004. Papež

Benedikt XVI. jej dne 26. 1. 2008 jmenoval světitím biskupem českobudějovickým.

3. února 2012 byl Mons. Pavel Posád zvolen novým proboštem Katedrální kapituly u sv. Mikuláše v Českých Budějovicích. V ČBK je členem Komise pro kněžstvo a předsedou Rady pro pastorační mládež.

Diecéze královéhradecká

Sídelní biskup: Mons. JUDr. Ing. Jan Vokál JU.D.

Pomocný biskup: Mons. Josef Kajnek

Katedrála: Svatého Ducha

Patroni: sv. Klement, sv. Jan Nepomucký

Vznik:

Biskupství bylo založeno bulou papeže Alexandra VII. ze dne 10.11.1664.

Základní údaje

Rozloha:	11 633 km ²
Obyvatel:	1 269 000
Katolíků:	450 000
Vikariátů:	14
Farností:	265 (a 2 samostatné duchovní správy)
Kněží:	201 (z toho řeholníků 36)
Kostelů a kaplí:	1 016

("Pod tvou ochranou")

Životopis

Jan Vokál se narodil 25. září 1958 v Hlinsku v Čechách jako druhé ze tří dětí. Vyrůstal v křesťanské rodině.

Po studiu Střední průmyslové školy elektrotechnické v Pardubicích absolvoval Fakultu elektrotechnickou ČVUT v Praze (Ing., obor technická kybernetika, 1983). V září 1983 odešel do Říma, kde nastoupil do Papežské koleje Nepomucenum. Studoval filosofii a teologii na Papežské lateránské univerzitě.

Dne 5. července 1988 byl v Ellwangu (diecéze Rottenburg-Stuttgart, Německo) vysvěcen biskupem Jaroslavem Škarvadou na jáhna a inkardinován do královéhradecké diecéze, z níž pochází.

Pokračoval roční jáhenskou praxí v USA.

Na kněze byl vysvěcen papežem Sv. Janem Pavlem II. dne 28. května 1989 v bazilice svatého Petra ve Vatikánu.

1. října 1991 nastoupil do služeb Státního sekretariátu (Sekce pro obecné záležitosti) ve Vatikánu.

Vystudoval Utroque Jure na Papežské lateránské univerzitě v Římě, kde získal roku 2005 licenciát a roku 2008 doktorát (JU.D.).

Je držitelem diplomu Kongregace pro bohoslužbu a svátosti (studium manželských kauz; 1991-1992) a diplomu Kongregace pro blahořečení a svatořečení (studium postulátů kauz; 2004-2005).

V letech 1992-2005 byl osobním sekretářem kardinála Corrado Bafile.

Roku 2005 byl papežem Benediktem XVI. jmenován koadjuktorem kanovnické kapituly při Papežské bazilice Panny Marie Větší v Římě.

V letech 1995, 1997 a 2009 byl členem papežského doprovodu při pastoračních návštěvách Svatého otce v České republice.

Roku 1997 mu byl udělen titul kaplana Jeho Svatosti a roku 2007 titul papežského preláta.

Dne 28. září 2005 jej biskup Dominik Duka OP zařadil mezi čestné kanovníky Katedrální kapituly Svatého Ducha v Hradci Králové.

Dne 3. března 2011 byl papežem Benediktem XVI. jmenován 25. biskupem královéhradeckým.

Na biskupa byl vysvěcen kardinálem Tarcisiem Bertonem SDB dne 7. května 2011 v bazilice svatého Petra ve Vatikánu. Spolusvětiteli se stali biskup Dominik Duka OP a arcibiskup Erwin Josef Ender.

Je 25. biskupem královéhradeckým.

V rámci České biskupské konference je místopředsedou ČBK, místopředsedou Stálé rady ČBK, členem Komise ČBK pro liturgii, Rady pro COMECE, Rady pro Nepomucenum a Rady pro eucharistické kongresy.

Mons. Josef Kajnek

("V pokoře sloužit")

Životopis

Josef Kajnek se narodil 18. 4. 1949 v Kutné Hoře.

Na kněze byl vysvěcen po studiu na litoměřické bohoslovecké fakultě 26.

6. 1976 v Praze. Po vysvěcení byl kaplanem v České Třebové, pak administrátorem v Písečné a v Ústí nad Orlicí. Tam mu byl také za tzv. maření státního dozoru nad církvemi odňat v roce 1984 státní souhlas a navíc byl odsouzen k podmíněčnému trestu odnětí svobody.

Po nuceném civilním zaměstnání u Státních lesů a v Metrostavu se vrátil

do kněžské služby jako administrátor v Chomuticích u Hořic, Lázních Bělohradu a v Pardubicích.

V

roce 1990 jej biskup Karel Otčenášek povolal ke službě generálního vikáře, kterou vykonával až do roku 1998.

Biskupské svěcení přijal 12. 12. 1992 v Hradci Králové v katedrále Svatého Ducha z rukou arcibiskupa Karla Otčenáška, spolusvětiteli se stali Miloslav kardinál Vlk a arcibiskup Giovanni Coppa a současně byl ustanoven světicím biskupem.

V letech 1998-2001 se na vlastní žádost na čas vrátil k pastoraaci ve farnostech v Jablonném nad Orlicí a okolí.

V roce 2001 pak byl ustanoven administrátorem v druhém největším městě diecéze v Pardubicích.

Od roku 1998 působí také jako biskupský vikář pro duchovní povolání a za Českou biskupskou konferenci je mu svěřena péče o vězeňské kaplany.

Po obnově Katedrální kapituly při chrámu Svatého Ducha v Hradci Králové byl 10. 11. 2004 ustanoven proboštem kapituly.

Od 12. 4. 2010 do 14. 5. 2011 vykonával úřad administrátora královéhradecké diecéze.

(Pavel Kořenek, zdroj: cirkev.cz)

Světec:

Sv. Nunzio Sulprizio (1817 – 1836)

Jméno tohoto světce – ochránce dělníků a mladých lidí – není možná tolik známé jako jména jiných svatých, o to působivější je však jeho životní příběh. Svatý Nunzio Sulprizio se narodil v chudé rodině v horském městečku Pescosansonesco ve střední Itálii. Jako malý chlapec brzy osiřel, takže jej vychovávala babička z matčiny strany, která mu poskytla výhradně náboženskou výchovu. Chlapec se pravidelně modlival růženec, chodil na mši svatou a navštěvoval farní školu. V devíti letech mu zemřela i babička a Nunzio byl svěřen do péče strýce z matčiny strany, násilnického a vulgárního muže, který chlapce učil kovářskému řemeslu ve své dílně v

rodném městě. Vyčerpaný těžkou prací a četným týráním ze strany svého strýce Nunzio onemocněl kostní tuberkulózou, která se vyvinula v rakovinu kostí. Podle legendy si začal chodit k prameni Riparossa omývat ránu, která postihla celou levou nohu, přestože ho od toho tamní obyvatelé odrazovali z obavy z infekce, a modlil se při tom růženec.

V roce 1834 odjel do Neapole, kde se podrobil lékařskému ošetření, načež byl hospitalizován v nemocnici nevyléčitelně nemocných, spolu s dalšími přibližně 30 pacienty, kteří se měli později stát svatými. Také za této situace se Nunzio věnoval chudým: rozdával jim peníze, které dostával od svého dobrodince, neapolského šlechtice Wochingera, jenž se stal jeho mecenášem. Za svého pobytu v nemocnici Nunzio pomáhal jako ošetřovatel a morálně podporoval mladé lékaře. Kromě toho učil nemocné děti katechismu a vykonal mnoho zázraků. Vždy projevoval hluboký soucit vůči lidem utlačovaným, nemocným a chudým. Po dvou letech pobytu v Neapoli zemřel na hradě svého mecenáše, v pouhých 19 letech.

Blahořečení se mu dostalo v roce 1963 během II. vatikánského koncilu, za svatého jej prohlásil roku 2018 papež František, a to na základě několika zázraků: první se týkal uzdravení Donata Romana z Pescosansonesca v roce 1929, který onemocněl hnisavou infekcí ucha. Ve druhém případě byla uzdravena devatenáctiletá Maria di Lauro z Neapole, která se v roce 1942 vyléčila z nádoru v pravé kyčelní jamce. Definitivně ke kanonizaci přispělo zázračné uzdravení mladého muže z Taranta Pasquale Bucciho, který v roce 2004 upadl do kómatu v důsledku nehody na motorce, a poté se dostal do vegetativního stavu. Jeho úplné uzdravení bylo připisováno příměluvě Nunzia Sulprizia.

(Petr Koutný)

Z Biskupství

Brněnská diecéze vstupuje do jubilejního roku, který vyvrcholí děkovnou bohoslužbou v katedrále sv. Petra a Pavla v neděli 4. prosince 2022 v 10.30 hodin.

Modlitba za brněnskou diecézi

Všemohoucí Bože,
děkujeme ti za všechny dary a milosti,
kterými jsi zahrnul nás
i předcházející generace naší diecéze.

Prosíme tě, pomáhej nám,
ať v rozdílnosti našich služeb
zůstaneme věrni svému poslání
stávat se uprostřed dnešní společnosti
znamení a darem tvé lásky.

Dej, ať jsme pevně spojeni s Kristem
i navzájem mezi sebou,
aby tě skrze nás ostatní poznávali jako Otce
a záruku naplnění smyslu života.

Na přímluvu Panny Marie, Matky církve,
patronů svatého Petra a Pavla,
i všech dalších světic a světců
spojených s brněnskou diecézí i s celou církví
o to prosíme skrze Krista, našeho Pána.

Amen.

Zahájení kanonizačního řízení otce Martina Středy

Kongregace pro kauzy svatých v Římě udělila souhlas k zahájení kanonizačního řízení otce Martina Středy, kněze a řeholníka Tovaryšstva Ježíšova. Proto se na vás jako váš biskup obracím se žádostí o sdělení užitečných informací týkajících se otce Martina Středy. Zvláště vyzývám vás, kdo můžete podat svědectví o případných milostech obdržených na jeho přímluvu, nebo je vám známa nějaká překážka pro kanonizační kauzu,

abyste ji sdělili do kanceláře sekretariátu (Petrov 8, 601 43 Brno) do 31. ledna 2022.

Podrobnější informace jsou v textu ediktu, který je zveřejněn na webových stránkách Biskupství brněnského (www.biskupstvi.cz).

A všechny vás prosím o modlitbu, aby veškeré dění v souvislosti se zahajovaným kanonizačním řízením otce Martina Středy přineslo duchovní užitek.

Děkuji, Váš biskup + Vojtěch Cikrle

Emeritní generální vikář Jiří Mikulášek oslavil osmdesátiny

Děkan a první prelát Královské stoliční kapituly sv. Petra a Pavla a bývalý dlouholetý generální vikář brněnské diecéze Mons. Jiří Mikulášek oslavil **5. února 2022** své osmdesáté narozeniny.

Při této příležitosti jsme otci Jiřímu Mikuláškoví položili několik otázek.

Otče Jiří, co považujete v současné době za nejdůležitější?

Abychom jako církev dokázali nabízet společenství církve jako domov, kde se všichni cítí být přijati.

Kdo byl pro Vás v životě největším vzorem?

Největším vzorem pro mne byl a je svatý Jan Bosko. A také několik dobrých kněží, které jsem poznal a díky kterým jsem si postupně vytvářel obraz, jak by měl kněz žít a působit. Hodně mi dal příklad otce Františka Vavříčka, ke kterému jsem byl ustanoven jako novokněz, a prožil jsem s ním v Jedovnicích pět kaplanských roků.

Na co ze svého sedmadvacetiletého působení ve funkci generálního vikáře nejčastěji vzpomínáte?

Jako generální vikář jsem byl připraven o pravidelný život s konkrétní farní rodinou. Chyběly mi zvláště děti v náboženství a na dětských mších, a také příprava snoubenců. Rád vzpomínám na světová setkání mládeže, kterých jsem se rád zúčastňoval a kde jsem se tak trochu cítil jako jeden z nich. Protože v té době ještě nebyl v Brně pomocný biskup, uděloval

jsem častěji svátost biřmování ve farnostech. Pravidelně jsem se při tom ptal biřmovanců, jakého patrona si zvolili, a proč. Většinou se otevřeli a dali před společenstvím farnosti nahlédnout do své duše. Bylo to často jejich první veřejné svědectví. Občas jsem se dozvěděl i něco nového. Jedna dívka si zvolila za patronku Veroniku, protože ráda fotí, a Veronika je patronkou fotografů. To mě nikdy nenapadlo, ale teď to šířím. Popřál jsem jí, aby Pán Ježíš vtiskl svoji tvář do její duše.

Mají to dnes mladí kněží těžší než v době Vašich začátků?

To se asi nedá srovnávat, protože jde v první řadě o tajemství, o důvěrný vztah mezi Ježíšem a tím, koho On volá. Tento vztah pokračuje i po vysvěcení, je to příběh, který se nedá vysvětlit ani pochopit světskou logikou úspěchu a kariéry. Je to opakování příběhu učedníků, kteří „opustili všechno a šli za ním“. V evangeliu můžeme číst: *Ježíš na ně pohlédl s láskou a řekl jen: „Pojď za mnou“*. A oni nechali všeho a šli za ním do nejistoty a do neznámé budoucnosti, protože jejich jistotou byl Pán. Důležité však je prožívat svůj kněžský život pevně zakotvený ve společenství církve, vedeném nástupci apoštolů, protože církev se svými pastýři je viditelným znamením Kristovy přítomnosti ve světě. Hodně záleží na tom, k jakému faráři přijde na začátku své kněžské dráhy a jestli najde kněžské společenství, ve kterém by našel své zázemí.

Otče Jiří, děkujeme za rozhovor.

Životopis Mons. Mgr. Jiřího Mikuláška

Jiří Mikulášek se narodil 5. února 1942 v Brně, kde také maturoval na Průmyslové škole elektrotechnické a poté byl osm let zaměstnaný jako technik v brněnské Zbrojovce. Od roku 1968 studoval na Cyrilometodějské bohoslovecké fakultě v Olomouci a v roce 1973 přijal v brněnské katedrále sv. Petra a Pavla kněžské svěcení.

Jako duchovní pak působil v řadě farností brněnské diecéze (Jedovnice, Ostrov u Macochy, Blansko, Hovorany, Brno-dóm), v letech 1992 – 2019 byl jejím generálním vikářem.

V roce 1994 byl jmenován druhým prelátem Královské stoliční kapituly sv. Petra a Pavla v Brně, v roce 2008 byl zvolen jejím děkanem a I. prelátem. V Jubilejním roce 2000 jmenoval Svatý otec Jan Pavel II. Jiřího Mikuláška "prelátem Jeho Svatosti". Při příležitosti 225. výročí založení brněnské diecéze ocenil generálního vikáře brněnský biskup Vojtěch Cikrle udělením medaile sv. Petra a Pavla za obětavou kněžskou službu.

Jiří Mikulášek je také autorem řady knih - např. *Kde by se vzalo to dobro?* (1999), *Stříbrné vteřiny* (2000), *Sejdeme se v nebi* (2003), *Přichází král* (2005), *Sešívání srdce* (2007), *Někdo tě má rád* (2015) - v nichž přináší čtenářům krátké příběhy pro povzbuzení na jejich cestě k Bohu. Namluvil také dvě CD – „Všem“ a „Ke tvé chvále zpívám“, která doplňují další příběhy a malá životní ohlédnutí.

Osobní stránky Mons. Mikuláška najdete na adrese:
www.otecjirimikulasek.cz

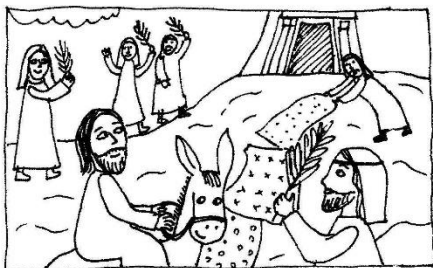
(Martina Jandlová, tisková mluvčí)

Pro děti:

Popeleční středa je prvním dnem **postní doby**, která trvá **čtyřicet dnů** a prožíváme ji jako přípravu na oslavu Ježíšova zmrtvýchvstání - **Velikonoce**. V tento den v průběhu mše dostáváme na **čelo znamení kříže**, které nám uděluje **kněz popelem** ze spálených ratolestí posvěcených na Květnou neděli předchozího roku. Kněz u toho říká větu „**Pamatuj, že prach jsi a v prach se navrátíš**“ nebo „**Obráťte se a věřte evangeliu**“.

Pro dospělé je tento den také dnem přísného **postu** – nejedí maso a neměli by se přejídat. Mohou si tím více uvědomit, že tak jako pro tělo je potřeba jídlo, aby bylo zdravé a správně fungovalo, tak je pro duši potřeba obrátit se k Bohu, aby byla zdravá a plná života. Děti sice tento přísný půst od jídla dodržovat nemusí, ale stejně tak jako dospělí se mohou snažit o **blíží poznání Pána Ježíše** a obrácení k němu.

Po postní době začíná doba **velikonoční**. Proto si milé děti, zkuste přečíst a vybarvit **velikonoční příběh**. Také si s rodiči o těchto dnech Pána Ježíše můžete společně povykládat.

Ježíš jel na oslíku s učedníky do Jeruzaléma. Lidé volali: „**Hosana!**“, mávali ratolestmi a vítali ho jako krále.

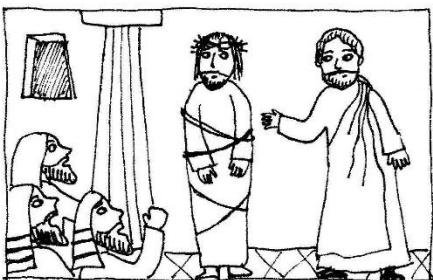
Blížily se Velikonoce. Ježíš večerel se svými učedníky. Vzal chléb a řekl: „Vezměte a jezte, toto je moje **tělo!**“

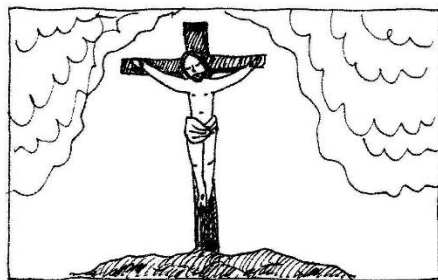
Také vzal kalich, vzdal díky, podal jim ho a pili z něj všichni. Ježíš řekl: „Toto je moje **krev!**“

Jeden z učedníků Jidáš přivedl za Ježíšem vojáky. Ti Ježíše zatkli, když se modlil večer v **zahradě** a odvedli ho.

Místodržitel Pilát řekl: „Já na něm žádnou **vinu** nenalézám!“ Ale lidé křičeli: „Ukřižuj ho!“

Ježíš nesl svůj **kříž** na vrch Golgota, tam ho ukřižovali.

(Lucie Kaňovská, zdroj: deti.vira.cz)

Bohoslužby o Velikonocích 14. – 18.4.2022

	Moravany	Želešice	Nebovidy
Zelený čtvrtek 14.4.	19:00	17:30	-
Velký pátek 15.4. (Sbírka na Boží hrob, začátek novény k Božímu milosrdenství)	15:00 křížová cesta 15:45 Obřady Umučení Páně	14:30 křížová cesta 17:30 Obřady Umučení Páně	-
Velikonoční vigilie 16.4.	20:30	18:30	-
Hod Boží velikonoční 17.4.	9:00	10:45	18:00
Velikonoční pondělí 18.4.	9:00	10:45	-

Křížové cesty

V Moravanech: v neděli v 17:00, v pátek v 17:55

V Želešicích: v neděli v 10:15

Časopis je určen pro vnitřní potřeby farnosti. Vydává Římskokatolická farnost Moravany a Želešice. Redakce: Michael Ruschka, Pavel Kořenek, Lucie Kaňovská, Terezie Vařeková, P. Mariusz Sierpniak. Grafická úprava: Michael Ruschka. Příspěvky můžete zasílat na adresu: farni.zpravodaj@email.cz, Telefon: 605883911.